СТАНОВИЩЕ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ

на Националното сдружение на експертите по обществени поръчки (НСЕОП) за промени в законодателството по обществени поръчки и по Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за обществените поръчки, приети с Решение № 13 от 13.07.2018 г. на Управителния съвет на НСЕОП

№	Разпоредба	Мотиви	Предложение
1.	Чл. 21, ал. 8 и ал. 16 от ЗОП	Съгласно посочените разпоредби, не се смята за разделяне възлагането в рамките на 12 месеца на две или повече поръчки: 1. с обект изпълнение на строеж или проектиране и изпълнение на строеж; 2. с идентичен или сходен предмет, които не са били известни на възложителя към момента, в който са стартирали действия по възлагането на предходна обществена поръчка с такъв предмет. Според НСЕОП с тези текстове не се постига пълно транспониране на директивата, а именно Член 5 от Директива 2014/24/ЕС, където се допуска периодът, на база на който се определя прогнозната стойност, да е както 12 месеца, така и предходната финансовата година. С други думи, НСЕОП изразява позиция, че залагайки само 12 месеца като референтен срок в правилата за определяне на прогнозната стойност, българският законодател стеснява	Според НСЕОП тази разпоредба следва да се уеднакви с текстовете от директивите, както следва: Чл. 21, ал. 8 от ЗОП При обществени поръчки за доставки или услуги, които са регулярни или подлежат на подновяване в рамките на определен период, прогнозната стойност се определя на базата на: *1. общата действителна стойност на последователните поръчки от същия вид, които са възложени през предходните 12 месеца или предходната финансова година, по възможност коригирана, за да*

		правната рамка на директивата, въвеждайки недопустими рестрикции. Така според нас не се съобразяват редица правила и на българските закони, регламентиращи публичните финанси в страната ни, в т.ч. чл. 10 от Закона за публичните финанси, където е казано, че бюджетите и сметките за средства от Европейския съюз се съставят и изпълняват за една бюджетна година. Аналогични са и мотивите ни по чл. 21, ал. 8 от ЗОП, относно периода, в който следва да се планират поръчките. Също така, според нас изключително високо ниво на правна несигурност носи и частта от разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 16, т. 2 от ЗОП, която излага правилото за „идентични и сходни“ обществени поръчки. Никъде в закона не е дефинирано кавто следва да се разбира под „сходни“ обществени поръчки. Това само по-себе си предоставя необоснована свобода на контролните органи и финансиращите институции да твърдят наличие на „разделяне“ на обществени поръчки, без по никакъв начин да е налице такова. Това, наред с предложеното отпадане на текста „с цел“ в разпоредбите на чл. 21 от ЗОП, касаещи недопускане на разделяне, ще доведе до недалновидно и крайно неефективно самоналагане на финансови корекции и „констатиране“ на разделяне на „сходни“ обществени	*се отчетат промените в количеството или стойността, които биха могли да настъпят в продължение на 12-те месеца след първоначалната поръчка; или* *2. общата прогнозна стойност на последователните поръчки, възложени през 12-те месеца след първата доставка или през финансовата година, когато тя е по-дълга от 12 месеца.* Чл. 21, ал. 16 от ЗОП (16) Не се смята за разделяне възлагането в рамките на 12 месеца ***или предходната финансова година*** на една обществена поръчка: 1. с обект изпълнение на строеж или проектиране и изпълнение на строеж; 2. с **идентичен предмет**, които не са били известни на възложителя към момента, в който са стартирали действия по възлагането на предходна обществена поръчка с такъв предмет.

		поръчки, от което единствно ще бъде нарушен, а не защитен публичният интерес, поради очевидната липса на конкретни и категорични правила който да бъдат спазвани.	
2.	**Относно §2 и §8 от ЗИДЗОП от 14.06.2018 г.** В чл. 7, ал. 3 се изменя така: „(3) Възможността по ал. 1 не може да се използва за разделяне на обществени поръчки и прилагане на ред за възлагане за по-ниски стойности.“ В чл. 21 се правят следните изменения: 1. В ал. 14 думите “с цел прилагане” се заменят със “за прилагане”.	Съгласно предложението се предижда отпадането на термина „цел“ в разпоредбите на чл. 7, ал. 3 и чл. 21, ал. 15 от ЗОП, съгласно която не се допуска разделяне на обществена поръчка на части с цел прилагане на ред за възлагане за по-ниски стойности. Както посочихме по-горе в настоящото становище на професионалната общност по темата за незаконосъобразно „разделяне“ на обществени поръчки има много високо ниво на правна неяснота относно изискуемите законови действия, така че да се осигури съответствие на на действията на възложителя със законовите изисквания, така че да се постигне ефективност и ефикасност на възлагателните действия. В тази връзка една подобна промяна ще затрудни и без това процеса по управление на цикъла на обществените поръчки в тези така важни етапи на прогнозиране и планиране. На следващо място една подобна промяна би влязла в колизия с текстовете на европейските директиви, а по специално с разпоредбата на Член 5 параграф 3 от Директива 2014/24/ЕС, съгласно който изборът на метод за изчисляване на прогнозната стойност на поръчка не се	НСЕОП предлага отпадане на **§2 и §8 от ЗИДЗОП от 14.06.2018 г.** поради противоречие с Член 5 параграф 3 от Директива 2014/24/ЕС, както и поради необходимостта за прецизиране на уредбата касаеща недопускане разделянето на обществени поръчки.

		извършва **С ЦЕЛ** изключването ѝ от обхвата на настоящата директива. Обществената поръчка не може да се разделя **С ЦЕЛ** да не попадне в обхвата на настоящата директива, освен ако това е обосновано по обективни причини.	
3.	чл. 54, ал. 2, чл. 55, ал. 3 от ЗОП и чл. 40 от ППЗОП	Съгласно чл. 54, ал. 2 от ЗОП, основанията по чл. 54, ал. 1, т. 1, 2 и 7 от ЗОП се отнасят за лицата, които представляват участника или кандидата, членовете на управителни и надзорни органи и за други лица, които имат правомощия да упражняват контрол при вземането на решения от тези органи. Съгласно чл. 55, ал. 3 от ЗОП, основанията по чл. 55, ал. 1, т. 5 от ЗОП се отнасят за лицата, които представляват участника или кандидата, членовете на управителни и надзорни органи и за други лица, които имат правомощия да упражняват контрол при вземането на решения от тези органи. Така разписани текстовете на чл. 54, ал. 2 и чл. 55, ал. 3 от ЗОП са различни и необосновано разширителни спрямо Член 57 от Директива 2014/24/ЕС, който гласи, че	Предлагаме промяна на следните разпоредби: **чл. 54, ал. 2 от ЗОП** Основанията по чл. 54, ал. 1, т. 1, 2 и 7 от ЗОП се отнасят за лицата членове на административния, управителния или надзорния орган на този кандидати или участници, или тези които имат правомощия да представляват, да вземат решения или да упражняват контрол в рамките на тези органи. **чл. 55, ал. 3 от ЗОП** Основанията по чл. 55, ал. 1, т. 5 от ЗОП се отнасят за лицата членове на

		задължението за изключване на икономически оператор се прилага и когато осъденото с окончателна присъда лице е член на административния, управителния или надзорния орган на този икономически оператор или има правомощия да представлява, да взема решения или да упражнява контрол в рамките на тези органи. Съгласно чл. 40, ал. 1, т. 3 от ППЗОП, лицата по чл. 54, ал. 2 и чл. 55, ал. 3 ЗОП са и други лица със статут, който им позволява да влияят пряко върху дейността на предприятието по начин, еквивалентен на този, валиден за представляващите го лица, членовете на управителните или надзорните органи. Така разписан текста на чл. 40, ал. 1, т. 3 от ППЗОП, променя и е различен и спрямо чл. 54, ал. 2 и чл. 55, ал. 3 от ЗОП и спрямо Член 57 от Директива 2014/24/ЕС. Правната неяснота на текста въвежда правна несигурност относно кръга на лицата които следва да садекларират липсата на обстоятелства по чл. 54, ал. 2 и чл. 55, ал. 3 ЗОП. Съществената различие между цитираните национални разпоредби спрямо текста на Член 57 от Директива 2014/24/ЕС оказва осезаем възпиращ ефект от участието на заинтересовани лица в обществените поръчки и води до	административния, управителния или надзорния орган на този кандидати или участници, или тези които имат правомощия да представляват, да вземат решения или да упражняват контрол в рамките на тези органи. Изрично посочване за изчерпателност в чл. 40 от ППЗОП, по отношение представителите на търговците по смисъла на Търговския закон.

		разнопосочна възлагателна практика, а оттам и от множество формални отстранявания на участници в процедурите, както и нарушаване на принципа за равнопоставеност. Също така в тази връзка и с цел облекчаване текстовете на закона определянето на задължените лица да става в една разпоредба.	
4.	Чл. 65, ал. 1 ал. 2 от ЗОП	Съгласно чл. 65, ал. 1 и ал. 2 от ЗОП, кандидатите или участниците могат за конкретната поръчка да се позоват на капацитета на трети лица, независимо от правната връзка между тях, по отношение на критериите, свързани с икономическото и финансовото състояние, техническите способности и професионалната компетентност, като в ал. 2 е посочено, че по отношение на критериите, свързани с професионална компетентност, кандидатите или участниците могат да се позоват на капацитета на трети лица само ако лицата, с чиито образование, квалификация или опит се доказва изпълнение на изискванията на възложителя, ще участват в изпълнението на частта от поръчката, за която е необходим този капацитет. Считаме, че в случая неточно е възпроизведена	НСЕОП предлага промяна на Чл. 65, ал. 1 ал. 2 от ЗОП с цел правилното транспониране на Член 63 от Директива 2014/24/ЕС, както следва: *Чл. 65. (1) Кандидатите или участниците могат за конкретната поръчка да се позоват на капацитета на* ***други субекти****, независимо от правната връзка между тях, по отношение на критериите, свързани с икономическото и финансовото състояние, техническите способности и професионалната компетентност.* *(2) По отношение на критериите, свързани с професионална*

		разпоредбата на Член 63 от Директива 2014/24/ЕС[1] правна възможност е транспонирана в чл. 65 от ЗОП българският закон като „използване на капацитета на трети лица“, макар термина “entities” да се превежда като „субекти“ или „образования“. Така погрешно заложена разпоредбата доведе до множество практически проблеми при използването на капацитета на други субекти, за доказване на съответствието с критерии за подбор и една правна несигурност по отношение на този ключов аспект на правилата за възлагане и постигане на повече конкуренция, в т.ч. и участие на повече малки и средни предприятия в обществените поръчки. На следващо място в чл. 65, ал. 2 от ЗОП, неправилно не е транспонирана възможността да се докаже опит по смисъла на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗОП от друг субект и съответно задължението в тази връзка този друг субект да участва в изпълнението на частта от поръчката, за която е необходим този капацитет. Този извод се потвърждава и от текста на Член 63 от Директива 2014/24/ЕС, който гласи:	*компетентност **и професионален опит**, кандидатите или участниците могат да се позоват на капацитета на **други субекти** само ако лицата, с чиито **професионална компетентност и/или професионален опит от изпълнение на идентични или сходни дейности,** се доказва изпълнение на изискванията на възложителя, ще участват в изпълнението на частта от поръчката, за която е необходим този капацитет.*

[1] Directive 2014/24/EU Article 63

Reliance on the capacities of other entities

		Член 63 1. По отношение на критериите, свързани с икономическото и финансовото състояние, установени съгласно член 58, параграф 3, и критериите, свързани с техническите и професионалните способности, установени съгласно член 58, параграф 4, икономически оператор може, когато е целесъобразно и за конкретна поръчка, да използва капацитета на други субекти, независимо от правния характер на отношенията му с тях. По отношение на критериите, свързани с образованието и професионалната квалификация, посочени в част II, буква е) от приложение XII, или със съответния професионален опит, икономическите оператори могат обаче да използват капацитета на други субекти само когато последните ще изпълняват строителството или услугите, за които е необходим този капацитет. Констатираният съществен пропуск в транспонирането на текста на Директива 2014/24/ЕС в тази й част е установена и от Върховният административен съд. В свое Решение № 2508 от 27.02.2018 г. по адм. д. № 13852/2017 г., IV отд. на ВАС, посочва следното: „Императивното условие при него е лицата, с чието образование, квалификация или опит се доказва	

		изпълнение на изискванията, задължително да участват в изпълнението на частта от поръчката, за която е необходим този капацитет. Новелата на ал. 2 е пряко свързана с легалната дефиниция на понятието "професионална компетентност", дадено в ДР ß 2, т. 41 ЗОП и показва относимост само към експертите. Съпоставката на чл. 65, ал. 2 ЗОП с чл. 63, ß 1 от Директива 2014/24/ЕС, чиито изисквания съгласно ß 3, т. 1 от ДР на ЗОП се въвеждат с настоящия закон, показва, че **националният законодател е пропуснал от уредбата на специалното правило**, използването на чужд професионален опит, като технически критерий, свързан с предварителния подбор при обществените поръчки за строителство или услуги. (Докато в чл. 58, ß 4 и чл. 63, ß 1 от директивата той е разгледан съвместно с критериите, свързани с образованието и професионалната квалификация, то в чл. 65, ал. 2 от ЗОП е уредена само професионалната квалификация.)“ Предвид допуснатите две съществени неточности в националната разпоредба се достигна до аномалии непознати в практиката на другите страни членки, като подаване на множество ЕЕДОП-и за физическите лица членове на екипа за изпълнение на обществената поръчка и	

		респ. многократно увеличение на формалните пречки пред участието на лицата в обществените поръчки, което е точно противоположно с целите на разпоредбата на Член 63 от Директива 2014/24/ЕС.	
5.	Чл. 67, ал. 1 от ЗОП	Съгласно чл. 67, ал. 1 от ЗОП при подаване на заявление за участие или оферта кандидатът или участникът декларира липсата на основанията за отстраняване и съответствие с критериите за подбор чрез представяне на единен европейски документ за обществени поръчки (ЕЕДОП). В него се предоставя съответната информация, изисквана от възложителя, и се посочват националните бази данни, в които се съдържат декларираните обстоятелства, или компетентните органи, които съгласно законодателството на държавата, в която кандидатът или участникът е установен, са длъжни да предоставят информация. Считаме, че макар разпоредбата да пресъздава съответния текст в Директива 2014/24/ЕС, то същата носи съществени затруднения за участниците в националният възлагателна практика. Въз основа на разпоредбата на чл. 67, ал. 1 от ЗОП, възложителите ангажират участниците и кандидатите в процедурите да ппопълват ЕЕДОП и за участници – обединения, макар самите обединения да са	НСЕОП предлага промяна на чл. 67. ал. 1 от ЗОП, както следва: Чл. 67, нова ал.2 В случаи на участник обединение от юридически и/или физически лица, то ЕЕДОП се предоставя само от членовете на обединението-участник.

		неперсонифицирани и на практика все още да не са регистрирани дори в Регистър БУЛСТАТ за данъчни цели. Чисто практически подобна логика би имала смисъл само и единствено в изключително рядко срещаната хипотеза самият участник обединение (вече регистрирано в регистър БУЛСТАТ, напр.) да участва в следваща обществена поръчка и да доказва съответствието си с критериите за подбор със собствен (на самото обединение) опит, квалификация и т.н. Подобен подход силно затруднява участието на много участници и особено МСП, което влиза в пряко противоречие със Съображение № 84 от Директива 2014/24/ЕС, съгласно което се цели ЕЕДОП да се предоставя за да се облекчава участието на лицата в обществените поръчки, а не обратното да се създават формални пречки и респ. допълнителни основания за отстраняването им от процедурите за възлагане на обществени поръчки, какъвто именно е резултата от поставянето на изискване ЕЕДОП да се подава от едно неперонифицирано дружество например. В този смисъл са и текстовете на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/7 на Комисията от 5 януари 2016 година за установяване на стандартния образец за единния	

		европейски документ за обществени поръчки. Съгласно Регламента икономически оператор, който участва самостоятелно и не използва капацитета на други субекти, за да изпълни критериите за подбор, трябва да попълни **един** ЕЕДОП, а когато в процедурата за възлагане на обществена поръчка участват заедно **групи от икономически оператори,** включително временни сдружения, за **всеки един от участващите икономическите оператори** трябва да се представи отделен ЕЕДОП, съдържащ информацията, изисквана съгласно части II—V. Самата форма на ЕЕДОП в Част II: Информация за икономическия оператор, Буква А: Информация за икономическия оператор, изисква отговор на въпроса: Икономическият оператор участва ли в процедурата за възлагане на обществена поръчка заедно с други икономически оператори? Като възможните отговори са: **Ако „да“**: а) моля, посочете ролята на икономическия оператор в групата (ръководител на групата, отговорник за конкретни задачи...): б) моля, посочете другите икономически оператори, които участват заедно в процедурата за възлагане на обществена	

		поръчка: в) когато е приложимо, посочете името на участващата група: т.е. самата форма , която е уттвърдена с Регламент не предполага изготване на ЕЕДОП от страна на група от икономически оператори, а единствено от самите икономически оператори. В тази връзка и с цел облекчаване участието на лицата в обществени поръчки и недопускане въвеждането в практиката на формални ограничителни условия, предлагаме изричен текст съгласно който при участник обединение от юридически и/или физически лица, то ЕЕДОП се предоставя само от членовете на обединението (юридически и физически лица, или други образования).	
6.	Чл. 100 от ЗОП	Съгласно чл. 100, ал. 1 от ЗОП възложителят може еднократно да направи промени в обявлението, с което се оповестява откриването на процедурата, в поканата за потвърждаване на интерес, в документацията за обществената поръчка и в описателния документ. Макар нормата да не поставя ограничение относно характера на промените и те да могат да засягат всички обявени	НСЕОП предлага с обявлението за промяна (кориджендум) да могат да се правят многократни промени в указаните документи от процедурата като при съществените такива да се дължи съответно удължаване на сроковете с толкова време, колкото време е минало от

		изисквания в процедурата, ако са направени еднократно в рамките на определен срок, тази еднократност значително ограничава възложителя във възможността му да поправи евентуални пропуски в документите за поръчката. Добре известна е целта на еднократността да осигури стабилитет на поръчката, но практиката отдавна е показала, че е нереалистично да се очаква пропуските да са по скоро изключение, а броят им да се свежда до една. По този начин тази разпоредба е само само рестрикция, която повече създава проблеми за възложителите и тяхната дейност, отколкото изпълнява своята функция да облекчава възлагателната дейност. Така един иначе необходим и полезен законодателен текст се превръща в генератор на поводи за обжалване и ненужни транзакционни разходи. Поради тези причини считаме за крайно наложително принципът на еднократност на промените различни от сроковете да отпадне и разпоредбата да допуска многкратни промени в тръжните документи. Считаме, че удължаването на сроковете при съществените от направените изменения е достатъчен да гарантира спазването на фундаменталните принципи на възлагането, прогласени в чл. 2, ал. 1 от ЗОП.	откриването до промяната. Поддържаме да остане сегашния вариант, при който нормата не поставя ограничения относно характера на промените и те да могат да засягат всички обявени изисквания в процедурата.
7.	Предложение за промяна на чл. 200, ал.	Съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 2 от ЗОП, възложителят изпраща становище по жалбата, подкрепено	НСЕОП предлага промяна на чл. 200, ал. 2 от ЗОП, както следва:

	2 от ЗОП	при необходимост с доказателства, в тридневен срок от получаване на уведомлението по чл. 200, ал. 1 от ЗОП за образуване на производство по постъпила жалба или от отстраняване на нередовностите по нея. Много често в практиката с цел бързина на производството по обжалване, възложителите получават уведомлението по чл. 200, ал. 1 от ЗОП за образуване на производство в края на деня на последния работен ден на седмицата. Съгласно сега действащата разпоредба възложителите имат много кратък срок за изразяване на становище по жалбата. В тази връзка и предвид вече влезлите в сила допълнителни изисквания, касаещи допустимост на жалба (изм. и доп. ДВ. бр.49 от 12 Юни 2018 г.), както и с оглед спазване на принципа за равенство, регламентиран в чл. 8, ал. 1 от АПК, предлагаме срока за предоставяне на становище по жалбата да бъде 3 работни дни от получаването на уведомлението по чл. 200, ал. 1 от ЗОП.	Образуване на производство Чл. 200. (1) Председателят на Комисията за защита на конкуренцията образува производство с разпореждане в тридневен срок от постъпване на жалбата или от отстраняване на нередовностите по нея. В разпореждането се определя член на комисията, който наблюдава проучването по жалбата и при необходимост дава указания. За образуваното производство се уведомява възложителят. (2) Възложителят изпраща становище по жалбата, подкрепено при необходимост с доказателства, в срок от ***3 работни дни от получаването на уведомлението по ал. 1.***
8.	Предложение за промяна на Чл. 246 от ЗОП	С тази разпоредба се създаде Методически съвет с участието на Сметната палата, Агенцията по обществени поръчки и Агенцията за държавна финансова инспекция.	Позицията на НСЕОП е, че Методическият съвет не успява да отговори на очакванията за постигане на

		Като цел на съвета бе зададена унифициране на практиките по прилагане на контролната дейност, а като основна негова задача законодателят определи изработването на насоки, в съответствие с които се осъществява контрола по закона. Както прогнозирахме още към 2016 г. изместването на акцента от предоставяне на компетентни и навременни методически насоки единствено към уеднакваяване на практиките на органите за контрол в ЗОП няма да донесе каквито и да е практически ползи за законосъобразното и по-ефективно управление на системата за възлагане на обществени поръчки. Макар координирането и унифицирането в прилагането на закона, постигано чрез съвета, да трябваше да е на институционално ниво, а не като методическа дейност, идеята бе и да се създадат единни и ясни правила, които също така да са публични и прозрачни и възложители, потенциални изпълнители и експерти да знаят какъв ще е стандарта при тълкуване и прилагане на правилата при възлагане на обществеността. В потвърждение на горното, в чл. 246, ал. 7 изрично бе разписано, че Насоките, разработени от съвета, се публикуват в Интернет, т.е. са напълно достъпни. Вместо публичност и прозрачност обаче, информацията за	координация и уеднаквяване на контролните практики по тълкуване и прилагане закона в условия на публичност и прозрачност и затова поддържа своето предложение, направено при прилагане на закона, за по-широко представителство на съвета и включване в състава му на представители на повече институции и организации от администрацията и публичния сектор, в това число на неправителствени организации. Смятаме, че това ще доведе до динамизиране на дейността на съвета и най-вече на увеличаване на публичността и публичността. Позицията на Сдружението е, че това ще има за резултата повишена ефективност и резултатност, съответно до реално постигане на унифициране на тълкуването и прилагането на най-проблематичните разпоредби в законодателството. Според нас това ще намали грешките при възлагане, а от там ненужното обжалване, санкциониране и налагане на финансови корекции, със

		работата на Методическия съвет и до ден днешен е твърде оскъдна и не отговаря на очакванията на всички в Системата на обществените поръчки, да допълни методическите указания на АОП, и да внесе някаква яснота в тълкуването и прилагането на онези разпоредби на закона и правилника, които затрудняват най-много практикуващите експерти. И докато органът бе свикван ад хок и по поръчка на ръководители на определени ведомства, съответно заседаваше при закрити врата, за да разрешава конкретни техни казуси, до експертната общност и всички в Системата не стигаха онези отговори, които са толкова нужни на всички, които подпомагат разходването на ресурса на обществото.	съпътстващите ги негативни последици както на индивидуално, така и на колективно ниво.
9.	Чл. 26, ал. 2 от ППЗОП	Съгласно тази разпоредба при планирането възложителят трябва да съобрази **всички законоустановени срокове**, **включително тези в производствата по обжалване**, извършване на контрол от АОП, когато е приложимо, както и началния момент и срока за изпълнение на договора. Считаме, че този текст вменява в задължение на възложителя съобразяването на бъдещи събития, в това число бъдещи несигурни такива, които за обективно непредвидими и по този начин създава правни парадокси, но нормативни предпоставки както за ненужно	Предвид изложените мотиви, намираме, че тази разпоредба следва да отпадне **в частта "всички законоустановени срокове" и "включително тези в производствата по обжалване" или в своята цялост**. Според нас е обективно невъзможно на етапа на планиране да бъдат съобразени всички описани в разпоредбата модалитети. Това важи най-вече за посочените по-горе

		затрудняване на дейността на възложителя, но и за налагане на санкции за действия и бездействия, които са напълно законосъобразни при дължима грижа. Подобни разпоредби според следва да бъдат отменени без забава, защото нарушават принципите на справедливостта и поставят пречки пред икономическата ефективност при разходването на публичните средства, което не бива да забравяме е основна цел на законодателството по обществени поръчки. Флагрантен пример за абсурда на разпоредбата е случаят с Централизирана информационна система (ЦАИС ЕОП), възлагана от методологическият орган по обществени поръчки. При нея, макар че би следвало възложителят да е максимално подготвен за спазване на законодателството, поради обжалвания не бяха спазени първоначално заложените срокове за влизане на определени текстове в ЗОП, в това число относно използване на Системата, и това наложи мащабни корективни мерки като промяна в закона. За кратък срок бе наличен дори правен вакум. Този случай доказа, че дори при добро планиране, обективно непредвидимото развитие на събитията може да наложи неочаквана промяна в действията на възложителя.	случаи. В първия, "всички законоустановени срокове", записът е твърде неопределен. Този генеричен запис прави неговото съобразяване гранично с невъзможността, защото относими срокове могат да бъдат записани в твърде широк кръг нормативни актове – нещо, което прави задачата за съобразяването им ако не обективно невъзможна, поне крайно неефективна и противна на основните принципи на ЗОП. Крайно проблематичен е и вторият текст относно случаите на процедури на обжалване, когато възложителят е зависим от непредвидими действия и бездействия на редица трети лица и на събития с неясен и непредвидим изход.
10.	Чл. 27 от ППЗОП	Съгласно тази норма, която също е свързана с прогнозирането и планирането на обществените поръчки,	Предвид изложените мотиви, намираме, че посочената разпоредба от ППЗОП е

		<u>към датата на решението за откриване на процедура или на публикуване на обява</u> възложителят обобщава всички идентични или сходни потребности, които са му известни, с оглед на правилното определяне на реда за тяхното възлагане. Текстът е в явно противоречие с редица принципи и правила от Закона за обществените поръчки, в частност изискванията за обобщаване на поръчките. По-конкретно, намираме, че нормата противоречи на чл. 21, ал. 16 , т. 1 от ЗОП, където е указано, че не се смята за разделяне възлагането в рамките на 12 месеца на две или повече поръчки с обект изпълнение на строеж или проектиране и изпълнение на строеж. По същество, предложения текст в проекта на ППЗОП задава по-рестриктивно правило от това, което е заложено в закона, което предвид йерархията на нормативните актове е напълно недопустимо. Наред с това, Директива 2014/24/ЕС не въвежда задължение за възложителя да сумира всички “еднакви или сходни потребности”, каквото понятие е използвано в разглежданата норма от правилника. По-конкретно, съображение 19 на посочената директива се говори само за “сходни доставки”, но никъде не се коментират обществени поръчки с обект услуги и строителство.	неясна, борави с понятия, които нямат легална дефиниция в приложимото европейско и национално законодателство и е в явно противоречие с логиката, принципите и разпоредбите на новите директиви и ЗОП, с който изискванията на същите се въвеждат в националното законодателство. С оглед на това, считаме, че същата следва да отпадне.

11.	Чл. 33, ал. 1 от ППЗОП	НСЕОП поддържа становището си, изразено още при приемане на закона срещу разпоредбата в чл. 33, ал. 1 от ППЗОП, която забранява пълнотата и начинът на представяне на информацията в документите да се използва като показател за оценка на офертите. Практиката по прилагане на ЗОП след приемането му потвърди, че това е тясно място в закона, което генерира проблеми както при отделните възложители възложители, така и на ниво Система. Едно от потвържденията в тази посока е това, че тази разпоредба е едно от най-честита основания за обжалване и налагане на финансови корекции в настоящия момент. Както посочвахме още преди приемането на закона, намираме, че разпоредба на чл. 33, ал. 1 е незаконосъобразна и е в нарушение на чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове поради несъответствието й от една страна със ЗОП, а от друга с Директива 2014/24/ЕС. Нито в разпоредбите на европейските директиви, нито в ЗОП (в сила от 15.04.2016 г.) не е предвидено подобно рестрикция при използването на неценови методи за оценка. Тъкмо обратното – в Съображение 92 от Директива 2014/24/ЕС е посочено, че възлагащите органи следва да се насърчават да избират критерии за възлагане, които им	В потвърждение на изразените мотиви, потвърждаваме становището си, че посочената разпоредба е в явно и недопустимо противоречие с нормите на член 67 от Директива 2014/24/ЕС и чл. 70 от ЗОП, предвид което следва да бъде отменена и да отпадне.

		позволяват да получат висококачествено строителство, доставки и услуги, които в най-голяма степен отговарят на техните потребности. Именно използването на най-доброто съотношение качество/цена възлагащите органи е приоритетно дефинирано в директивите и в ЗОП, като по отношение на самите критерии за възлагане е посочено, че същите трябва да са свързани с предмета на поръчката, да не предоставят неограничена свобода на избор на възлагащия орган и да осигуряват възможност за реална и лоялна конкуренция. Самата 24-та директива съдържа неизчерпателен списък на възможни критерии за възлагане, сред които са например: - организация, квалификация и опит на персонала - специфичния процес на производство, предоставяне или търгуване на това строителство, доставки или услуги - качество, включително технически параметри, естетически и функционални характеристики, достъпност, предназначение за всички потребители, социални, екологични и иновативни характеристики и търговия и условията за нея и т.н. В европейските директиви и в ЗОП не се съдържа ограничение и забрана сред качествените и организационни елементи на офертата да се включват и да подлежат на оценка например свързани с предмета на	

		поръчката планове, графици и други документи, в които е представена организацията на изпълнение на дейностите, тъкмо обратното именно организацията на дейностите и предложеното ниво и подход за изпълнение на поръчката е пряко свързан с осигуряване на разумна увереност за качественото и пълноценно изпълнение на поръчката. Според НСЕОП, тази норма не кореспондира с чл. 70 от ЗОП, води до правна несигурност и връща практиката по възлагане на обществени поръчки в страната ни в посока, която противоречи на препоръките на ЕК за намаляване използването на единствено на цената като показател за оценка. Предвид горното считаме, че нормата на чл. 33, ал. 1 по недопустим начин ограничава приложното поле на директивата и следва да отпадне.	
12	Чл. 40 от ЗОП	Съгласно сега действащите разпоредби на закона, освен в случаите по чл. 41, възлагането чрез ЦАИС ще бъде задължително, считано от 18.10.2018 г. (изменение относно влизането в сила - ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 30.06.2017 г.). Предвид несимволичните промени в цялостната организация и реализация на възлагателиня процес, с които е свързана тази промяна, считаме за необходимо да се предвиди гратисен период, в който използването на новата система да е само пожелателно.	НСЕОП предлага разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗОП да влиза в сила от 01.01.2019 г.

		Намираме, че по този начин ще се даде възможност за по-плавен и безпроблемен процес на учене за всички категории лица, които ще използват новата система (в най-голяма степен това важи за възложителите). Освен това, в рамките на този гратисен период ще могат да се отстранят и всички евентуални слабости, които ще бъдат констатирани в работата на системата, без това да създава излишни затруднения и рискове пред възлагателния процес в страната. Убедено вярваме, че подобна промяна, свързана с отлагане въвеждането на задължително възлагане чрез ЦАИС ЕОП, няма да се отрази на изпълнението на ангажиментите на страната по транспониране изискванията на последните директиви по обществени поръчки и ще допринесе за по-високата ефективност при разходването на публични средства.	